

ZESSENDERTIGSTE HOOFDSTUK

EXODUS 36 : 1 – 38

De Leer van de Naastenliefde en van het Geloof.

10740. Dat wat eenieder vanuit de liefde doet, blijft aan zijn hart ingeschreven, want de liefde is het vuur van het leven, dus is zij het leven van eenieder.

Hoedanig de liefde is en hoedanig het leven is, zodanig is de liefde en zodanig is de gehele mens ten aanzien van de ziel en ten aanzien van het lichaam.

10741. Evenzo de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste het leven van de hemel bij de mens maken en dus maken de liefde van zich en de liefde van de wereld, wanneer die regeren, het leven van de hel bij hem; want deze liefden zijn aan de eerdergenoemden tegenovergesteld.

Daarom kunnen degenen bij wie de liefde van zich en van de wereld regeren, niets vanuit de hemel opnemen, maar de dingen die zij opnemen zijn uit de hel.

Al wat immers de mens denkt en al wat hij wil of alles wat de mens gelooft en alles wat hij liefheeft, is of vanuit de hemel, of vanuit de hel.

10742. Vandaar is het, dat degenen bij wie de liefde van zich en de liefde van de wereld het leven maken, voor zichzelf alleen het goede willen en niet voor de anderen, dan alleen ter wille van zich.

En omdat hun leven is vanuit de hel, verachten zij anderen bij zichzelf vergeleken en vertoornen zich op hen indien zij hen niet begunstigen en dragen hun haat toe, blaken van wraakzucht tegen hen, ja zelfs begeren zij woest tegen hen op te treden.

Deze dingen worden tenslotte de verkwikkingen van hun leven, dus hun liefden.

10743. Dezen zijn het, die de hel in zich hebben en die na de dood in de hel komen, aangezien hun leven samenstemt met het leven van hen die in de hel zijn; allen immers daar zijn zodanig; en eenieder komt tot zijn gelijkgezinden.

10744. Omdat dezen niets uit de hemel opnemen, ontkennen zij in hun hart God en het leven na de dood en vandaar achten zij eveneens alle dingen van de Kerk gering.

Het doet er niets toe, indien zij het goede doen aan de medeburger, het gezelschap, het vaderland en de Kerk en indien zij goed daarover spreken; deze dingen immers doen zij ter wille van zich en van de wereld, opdat zij in het oog vallen en roem, eerbewijzen en winst behalen.

Deze zijn voor hen de uiterlijke banden waardoor zij daartoe worden gebracht om het goede te doen en daarvan worden afgehouden om het boze te doen.

Maar zij hebben geen innerlijke banden, dus die van het geweten, namelijk dat men het boze niet moet doen omdat het een zonde is en tegen de Goddelijke wetten.

10745. Daarom storten zij zich, wanneer zij in het andere leven komen, wat terstond na de dood plaatsvindt en wanneer hun de uiterlijke dingen zijn afgenomen, in elke laaghartigheid volgens hun innerlijke dingen, namelijk de verachting van anderen bij zichzelf vergeleken, vijandschap, haat, wraak, woestheid en wreedheid en bovendien in huichelarij, bedrog, sluwheid en meer dingen die van het boze zijn; deze zijn voor hen dan de verkwikkingen van het leven; daarom worden zij van de goeden gescheiden en in de hel geworpen.

10746. Dat zulke dingen voor hen de verkwikkingen van hun leven zijn, weten verscheidenen in de wereld niet, aangezien die dingen zich verbergen in de liefden van zich en van de wereld en dan noemen zij alle dingen die deze liefden begunstigen goed en de dingen die ze bevestigen, noemen zij waar.

Ook weten en erkennen zij geen andere goedheden en waarheden, omdat zij niets opnemen vanuit de hemel, die zij voor zichzelf hebben toegesloten.

10747. Omdat de liefde het vuur van het leven is en eenieder een leven heeft volgens zijn liefde, kan hij vandaar weten, wat het hemelse vuur is en wat het helse vuur.

Het hemelse vuur is de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste en het helse vuur is de liefde van zich en de liefde van de wereld en vandaar de begeerten tot alle boosheden die vanuit deze liefden, als vanuit hun bronnen, opwellen.

10748. Hoedanig het leven is van hen die in de hel zijn, kan men opmaken uit het leven van zulke mensen onder elkaar in de wereld, indien de uiterlijke banden werden weggenomen en geen innerlijke hen in bedwang houden.

10749. Het leven van de mens kan na de dood niet worden veranderd; het blijft dan zodanig als het geweest is; ook kan het leven van de hel niet worden omgezet in het leven van de hemel, aangezien zij tegengesteld zijn.

Daaruit blijkt, dat degenen die in de hel komen, daar blijven tot in het eeuwige; en dat zij die in de hemel komen, daar blijven tot in het eeuwige.

EXODUS 36 : 1 – 38

1. En hij maakte Bezaleël en Aholiab en elk man wijs van hart, in wie Jehovah wijsheid en inzicht had gegeven om te weten te maken elk werk van de bediening van het Heilige, ten aanzien van alles wat Jehovah had geboden.

2. En Mozes riep tot Bezaleël en tot Aholiab en tot elke man wijs van hart, die Jehovah wijsheid had gegeven in zijn hart, een elk die zijn hart aandreef om toe te treden tot het werk om dat te maken.

3. En zij namen van vóór Mozes elk hefoffer, dat de zonen Israëls hadden gebracht tot het werk der bediening van het Heilige, om dat te maken; en zij brachten tot hem nog het vrijwillige van morgen tot morgen.

4. En zij brachten, alle wijzen makende al het werk van het Heilige, man bij man, van zijn werk, dat zij makende waren.

5. En zij zeiden tot Mozes, al zeggende: Zij vermenigvuldigen het volk, om te brengen meer dan voldoende voor de bediening tot het werk dat Jehovah heeft geboden om dat te doen.

6. En Mozes gebood en zij kondigden een stem af in het kamp, al zeggende: een man en een vrouw, laten zij niet langer maken een werk ten hefoffer van het Heilige en hij weerhield het volk van te brengen.

7. En het werk was voldoende voor al het werk om dat te maken en er was overvloed.

8. En zij maakten, elke wijze van hart, met hen die het werk maakten, het habitakel van tien gordijnen, van getweerd fijn lijnwaad en hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken; en cherubim, het werk van een uitdenker maakte hij ze.
9. De lengte van één gordijn achtentwintig in de el en de breedte vier in de el, van één gordijn; één maat voor alle gordijnen.
10. En hij verbond vijf gordijnen, de ene aan de andere; en vijf gordijnen verbond hij, een aan een.
11. En hij maakte striklusjes van hemelsblauw op de zoom van één gordijn, aan het einde in de verbinding; zo maakte hij in de zoom van het uiterste gordijn in de tweede verbinding.
12. Vijftig striklusjes maakte hij in één gordijn en vijftig striklusjes maakte hij aan het einde van het gordijn dat in de tweede verbinding was, de striklusjes elkaar opnemende, het ene tot het ene.
13. En hij maakte vijftig haakjes van goud en hij verbond de gordijnen, de ene tot de ene, in de haakjes en het habitakel was één.
14. En hij maakte gordijnen van geiten tot een tent over het habitakel; elf gordijnen maakte hij ze.
15. De lengte van één gordijn was dertig in de el en vier ellen de breedte van één gordijn, één maat voor de elf gordijnen.
16. En hij verbond vijf gordijnen alleen en zes gordijnen alleen.
17. En hij maakte vijftig striklusjes op de zoom van het uiterste gordijn in de verbinding en vijftig striklusjes maakte hij op de zoom van het gordijn van de tweede verbinding.
18. En hij maakte vijftig haakjes van brons om de tent te verbinden om één te zijn.
19. En hij maakte een deksel voor de tent van vellen van rode rammen en een deksel van dassenvellen daarover.
20. En hij maakte de planken voor het habitakel van houten van Sittim staande.
21. Tien ellen de lengte van de plank en een el en een halve el de breedte van één plank.
22. Twee handen voor één plank, samengevoegd de ene tot de ene, zo deed hij met alle planken van het habitakel.
23. En hij maakte de planken voor het habitakel, twintig planken voor de hoek van de middag, zuidwaarts.
24. En veertig voetstukken van zilver maakte hij onder de twintig planken, twee voetstukken onder één plank voor zijn twee handen en twee voetstukken onder één plank voor zijn twee handen.
25. En voor de andere zijde van het habitakel aan de hoek van het noorden maakte hij twintig planken.
26. En hun veertig voetstukken van zilver, twee voetstukken onder één plank en twee voetstukken onder één plank.
27. En voor de benen van het habitakel naar de zee maakte hij zes planken.
28. En twee planken maakte hij voor de hoeken van het habitakel in de benen.
29. En zij waren gepaard van beneden en tezamen waren zij geheel aan het hoofd ervan tot één ring; zo deed hij met die twee, met de twee hoeken.
30. En er waren acht planken en hun voetstukken van zilver, zestien voetstukken, twee voetstukken, twee voetstukken onder één plank.
31. En hij maakte stangen van houten van Sittim, vijf voor de planken van de eerste zijde van het habitakel.
32. En vijf stangen voor de planken van de andere zijde van het habitakel en vijf stangen voor de planken van het habitakel, voor de benen zeewaarts.

33. En hij maakte de middelste stang om door te gaan in het midden van de planken van het einde tot het einde.
34. En hij overtrok de planken met goud en hun ringen maakte hij van goud, vatten voor de stangen en hij overtrok de stangen met goud.
35. En hij maakte de voorhang van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad, met het werk van een uitdenker maakte hij die met cherubim.
36. En hij maakte daarvoor vier kolommen van Sittim en hij overtrok die met goud, haar haken waren van goud en hij goot voor haar vier voetstukken van zilver.
37. En hij maakte een deksel voor de deur van de tent, van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad, met het werk van een borduurder.
38. En de kolommen ervan, vijf en haar haken; en hij overtrok haar hoofden en haar banden met goud; en haar vijf voetstukken waren van brons.

INHOUD

10750. Wat deze dingen in de innerlijke zin betekenen, staat vast uit wat eerder in hoofdstuk 26 is ontvouwd; het zijn immers dezelfde dingen; daarom wordt aan deze dingen die in dit hoofdstuk staan, zonder verdere ontvouwing voorbijgegaan.

VERVOLG OVER DE VIJFDE AARDBOL IN DE STERRENHEMEL

10751. Daarna werd het gegeven met die geesten te spreken over hun aardbol; want alle geesten weten hiervan, wanneer hun natuurlijk of uiterlijk geheugen, door de Heer wordt geopend; zij hebben dit immers met zich uit de wereld, maar het wordt niet geopend dan alleen naar het welbehagen van de Heer.

De geesten zeiden toen ten aanzien van hun aardbol, waarvandaan zij waren, dat zij, wanneer zij daar toestemming voor kregen, aan de inwoners van hun aardbol verschijnen en met hen spreken, zoals mensen; en dat dit daardoor plaatsvindt dat zij in hun natuurlijk of uiterlijk geheugen worden gezonden en vandaar in een zodanig denken, als waarin zij waren geweest toen zij in hun wereld leefden en dat dan aan de inwoners het innerlijk gezicht of het gezicht van hun geest, wordt geopend en dat zij zo aan hen verschijnen.

Zij voegden daaraan toe, dat de inwoners niet anders weten dan dat zij mensen van hun aardbol zijn en dat zij pas dan ontdekken dat zij het niet zijn, wanneer zij plotseling aan hun ogen worden onttrokken.

Ik zei hun, dat dit evenzo op onze aarde in de oude tijden had plaatsgevonden, zoals met Abraham, Sarah, Loth, de inwoners van Sodom, Manoach en diens echtgenote, Jozua, Maria, Elizabeth en in het algemeen met de profeten en dat de Heer evenzo is verschenen en dat zij die Hem hebben gezien, niet anders wisten, voordat Hij Zich had onthuld, dan dat Hij een mens van de aarde was; maar dat dit heden ten dage zelden plaatsvindt, met als oorzaak dat

de mensen niet door zulke dingen worden gedwongen om te geloven, want een gedwongen geloof, zodanig als dat is dat door wonderen binnentreedt, kleeft niet aan en zou eveneens schadelijk zijn voor hen bij wie het geloof door het Woord zou kunnen worden ingeplant in een niet-gedwongen staat.

10752. De prediker die met mij was, geloofde in het geheel niet, dat er andere aardbollen bestonden dan de onze.

De oorzaak hiervan was dat hij in de wereld had gedacht, dat de Heer alleen op deze aarde geboren was en dat er zonder de Heer geen heil is; daarom werd hij in een andere staat gebracht als waarin de geesten worden gebracht wanneer zij op hun aardbol zoals mensen verschijnen, waarover hiervoor; en zo werd hij tot die aardbol gezonden, opdat hij die niet alleen zou zien, maar ook met de bewoners daar spreken.

Toen dit had plaatsgevonden, werd er van daar ook vergemeenschapping met mij gegeven, zodat ik eveneens die inwoners zag en ook enige dingen op die aardbol.

De geesten en de engelen kunnen spreken met mensen van onverschillig welke taal; hun denken immers valt in de ideeën van de mensen en zo in de woorden van hun spraak.

10753. Er verschenen toen vier soorten van mensen, maar de ene soort volgend na elkaar; eerst werden beklede mensen gezien, daarop naakte met een menselijke vleeskleur; daarna naakte, maar met een vlamkleurig lichaam en tenslotte zwarte.

10754. Toen de prediker bij hen was die bekleed waren, verscheen er een vrouw met een zeer mooi aangezicht, met een eenvoudig kleed bekleed, een tunica die sierlijk van de rug afhing en eveneens over de armen was getrokken; de hoofdbedekking was schoon in de vorm van een bloemenkrans.

De prediker was toen hij de maagd zag, zeer bekoord en hij sprak met haar en eveneens vatte hij haar hand; maar omdat zij bemerkte dat hij een geest was en niet van die aardbol, verwijderde zij zich snel van hem.

Daarna verschenen aan hem aan de rechterzijde verscheidene andere vrouwen, die schapen en lammeren weidden, die zij tot een drinkplaats leidden, waarheen het water langs een smal grachtje uit een meer was toegevoerd.

Zij waren eender gekleed, terwijl zij in hun handen herdersstaven hielden, waarmee zij de schapen en de lammeren tot de drinkplaats leidden.

Zij zeiden dat de schapen daarheen gingen waar zij ze met hun stokken aanwezen.

De schapen die werden gezien waren groot, met wollige, brede en lang uitgestrekte staarten.

De aangezichten van de vrouwen werden meer van nabij gezien; zij waren vol en mooi.

Er werden ook mannen gezien; hun aangezichten hadden een menselijke vleeskleur, zoals op onze aarde, maar met dit verschil dat het lagere deel van hun aangezicht, in de plaats van een baard, zwart was en dat de neus meer een sneeuwkleur dan een vleeskleur had.

10755. Daarna werd de prediker verder voortgeleid, maar tegen zijn zin, omdat hij nog dacht aan die vrouw door wie hij bekoord was, wat hieruit bleek, dat er steeds iets van een schaduw uit hem in die vorige plaats verscheen.

Hij kwam toen tot degenen die naakt waren; dezen zag men twee aan twee tezamen wandelen; zij waren echtgenoot en echtgenote, omgord met een sluijer om de lendenen en met een bepaalde bedekking rondom het hoofd.

Toen de prediker bij hen was, werd hij in de staat gebracht waarin hij in de wereld was geweest wanneer hij wilde preken en toen zei hij, dat hij voor hen de gekruisigde Heer wilde prediken.

Maar zij zeiden, dat zij zoiets niet wilden horen, omdat zij niet weten wat dit is en dat zij weten dat de Heer leeft.

Hij zei toen, dat hij de levende Heer wilde prediken, maar dit sloegen zij eveneens af, en zeiden dat zij in zijn spraak niet het hemelse maar het aardse bemerkten, omdat hij veel sprak ter wille van zich, van zijn roem en van zijn eer; en dat zij uit de klank zelf van de spraak horen of het uit het hart is, dan wel alleen uit de mond; en dat hij, omdat hij zodanig was, hen niet kon leren; daarom zweeg hij toen.

Hij was, toen hij in de wereld leefde, hoogst vervoerend geweest, zodat hij de toehoorders voor het merendeel tot het heilige had kunnen bewegen, maar dat vervoerende was door kunst verworven, dus vanuit zichzelf en de wereld en niet uit de hemel.

10756. Zij zeiden verder dat zij een doorvatting hebben of het echtelijke er is bij degenen van hun natie die naakt zijn en het werd getoond, dat zij dit doorvatten uit de geestelijke idee ten aanzien van het huwelijk, welk idee, na met mij vergemeenschaft te zijn, zodanig was, dat de gelijkenis van de innerlijke dingen was gevormd door de verbinding van het ware en het goede, dus van het geloof en de liefde en dat vanuit die verbinding, die neerdaalt in het lichaam, de echtelijke liefde ontstaat.

Alle dingen immers die van het gemoed zijn, vertonen zich in een bepaalde gedaante in het lichaam, dus in de gedaante van de echtelijke liefde, wanneer de innerlijke dingen van twee, die elkaar wederzijds liefhebben en eveneens vanuit die liefde verlangen te willen en te denken, de een zoals de ander, dus ten aanzien van de innerlijke dingen die van het gemoed zijn, tezamen zijn en verbonden te worden.

Vandaar wordt de geestelijke verbinding, die van beider gemoed is, natuurlijk in het lichaam en bekleedt zij zich met de zin van de echtelijke liefde.

Zij zeiden verder dat er in het geheel geen echtelijke bestaat tussen één man en verscheidene echtgenoten.

10757. Daarna kwam de prediker tot hen die eveneens naakt waren, maar met een vlamkleurig lichaam en tenslotte tot hen die zwart waren, van wie sommigen naakt, en sommigen gekleed waren.

Maar dezen wonen elders op dezelfde aardbol.

10758. Tenslotte sprak ik met geesten van die aardbol over het geloof van de inwoners van onze aarde ten aanzien van de wederopstanding, namelijk dat zij het niet kunnen vatten, dat de mensen na de dood terstond in het andere leven komen en dan als mensen verschijnen ten aanzien van het aangezicht, het lichaam, de armen, de voeten en ten aanzien van alle uiterlijke en innerlijke zinnen en nog minder dat zij met klederen zijn bekleed en dat zij woningen en verblijven hebben; en dit alleen met als oorzaak, dat de meesten daar vanuit de zinlijke dingen, die van het lichaam zijn, denken, en daarom geloven dat de dingen die zij niet zien en kunnen aanraken, niets zijn; en verder dat weinigen van hen van de uiterlijke zinnelijkheid kunnen worden afgeleid tot de innerlijke en zo verheven in het licht van de hemel.

Vandaar is het dat zij over de ziel of over hun geest niet enige voorstelling van een mens kunnen hebben, maar een voorstelling zoals van wind, lucht of ademtocht, van geen vorm, waarin toch iets van leven is.

Dit is de oorzaak, dat zij niet geloven dat zij zullen wederopstaan dan pas aan het einde van de wereld, dat zij het laatste oordeel noemen en dat dan het lichaam, hoewel het tot stof vervallen en in alle windrichtingen verstrooid is, moet worden teruggebracht en verbonden met zijn ziel of zijn geest.

Ik voegde daaraan toe, dat het hun wordt toegestaan dit te geloven, aangezien zij het niet anders kunnen vatten – omdat zij, zoals eerder gezegd, alleen vanuit het zinlijke dingen – dan dat de geest of ziel niet als mens en in de menselijke vorm kan leven, tenzij dat lichaam weer wordt opgenomen dat zij in de wereld hebben rondgedragen; en daarom zouden zij, indien er niet werd gezegd dat dit wederopstaat, ten aanzien van de wederopstanding en ten aanzien van het eeuwige leven, vanuit hun hart, volledig als onbegrijpelijk verwerpen.

Toch brengt deze voorstelling ten aanzien van de wederopstanding dit nuttige met zich mee, dat zij aan het leven na de dood geloven; vanuit welk geloof volgt, dat zij, wanneer zij ziek op bed liggen en niet vanuit het wereldse en lichamelijke, dus niet vanuit het zinlijke denken, zoals eerder, dan geloven dat zij terstond na het overlijden zullen leven.

Zij spreken dan ook over de hemel en over de hoop van een leven daar, onmiddellijk na de dood, met afzien van het leerstellige ten aanzien van het laatste oordeel.

Ik vertelde verder dat ik soms daarover verwonderd was dat wanneer degenen die in het geloof zijn, spreken over het leven na de dood en over hun geliefden die overlijden of overleden zijn en dan niet tegelijk denken over het laatste oordeel, en geloven dat diegenen als mensen wel moeten leven of leven terstond na het overlijden.

Maar deze voorstelling wordt, zodra het denken ten aanzien van het laatste oordeel invloeit, veranderd in een stoffelijke voorstelling ten aanzien van hun aardse lichaam, namelijk dat dit opnieuw met zijn ziel moet worden verbonden.

Zij weten immers niet dat ieder mens een geest is ten aanzien van zijn innerlijk en dat het innerlijk is dat leeft in het lichaam en niet het lichaam vanuit zich; en dat het de geest van eenieder is, waaruit het lichaam zijn menselijke vorm heeft, dus die voornamelijk de mens is en in een eendere vorm, maar onzichtbaar voor de ogen van het lichaam, maar zichtbaar voor de ogen van de geest.

Vandaar ook verschijnen de engelen, wanneer het gezicht van de geest van de mens wordt geopend, wat plaatsvindt door de verwijdering van het gezicht van het lichaam; zo verschenen de engelen aan de Ouden zoals mensen, over wie in het Woord wordt gesproken.

Ik heb ook soms met geesten gesproken die ik had gekend toen zij als mensen in de wereld leefden, door te vragen of zij opnieuw met hun aardse lichaam bekleed wilden worden, zoals zij vroeger hadden gedacht.

Zodra zij dit hoorden, vluchtten zij ver weg, bij de idee alleen al van een verbinding daarmee, met verbijstering geslagen dat zij in de wereld vanuit een blind geloof zonder enig verstand zo hadden gedacht.

10759. Het vervolg over de vijfde aardbol in de sterrenhemel aan het einde van het volgende hoofdstuk.

Einde hoofdstuk 36

